

Vi have hørt den Slags Begæring fremkomme tidligere fra den ærede Regerings Side, men tidligere har dette Ting aldrig villet indlade sig paa at ville opfylde den Art Begæring. — Jeg tror overhovedet ikke, at de Love som Regeringen og Landstinget støbe i Fællesskab, eller som støbes af en af disse Faktorer for sig alene, ere af den Bestaaffenhed, at dette Ting ubeset kan tage imod dem. Jeg skal ikke gaa længere tilbage i Tiden for at anføre Eksempler derpaa; jeg skal holde mig til det allerførste og skal blot minde om Frihavnsagen. Man kom i Fjor og begærede af os, at vi skulde vedtage denne Lov om Frihavnen, saaledes som Regeringen og Landstinget havde lavet den. Denne Begæring kom man med nogle ganske faa, 8 Dage, eller hvor længe det nu var, før Samlingens Slutning, og man bebrejdede os paa det allerstærkste — jeg husker de skarpe Bebrejdelser saavel fra Indenrigsministerens Side som fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (C. Thomsen) — at vi ikke vilde slaa os til Taals med den grundige Behandling, denne Sag havde modtaget i Landstinget. Landstinget behandlede Sagerne ligesaa grundig som Folketinget, blev der gjort gældende, og vi havde ligesaa god Grund til at stole paa en indgaaende Behandling i Landstinget, som om Folketinget havde undergivet Sagen en nok saa indgaaende Behandling. Det var de Argumenter, som bleve gjorte gældende den Gang. Folketinget tog ikke Hensyn dertil og gif ikke ind paa Sagen. Og hvorledes er det gaaet i denne Sag? Da denne Samling begyndte, havde den ærede Indenrigsminister underkastet Sagen nye Overvejelser, og disse Overvejelser havde bragt ham saa dybt ind paa forskellige Spørgsmaal, at han ikke saa sig i Stand til at forelægge Sagen her før temmelig langt hen i Samlingen. 8 Maanedere efter, at man havde erklæret denne Sag for saaren og klar, at vi straks kunde vedtage den, havde Ministeren ikke fuldenst sine Overvejelser saaledes, at han kunde forelægge Sagen paa ny! Og da den saa kom under Behandling her, hvad var der saa kommet ud af den? Den var bleven til et ganske andet Forslag. Medens det var et usjelt Forslag, der forelaa i Slutningen af forrige Samling, et Forslag, hvis Vedtagelse vilde have prostitueret den danske Rigsdag og den danske Lovgivningsmagt, foreligger der nu — ved Folketingets Udvalgs Arbejde — et hyperligt Forslag, som vi kunne have Være af. Jeg skal ogsaa henvisse til Toldloven. Jeg vil ikke tale om de Grundprincipper, der stille os ad, men jeg

vil blot se hen til den toldmæssige Behandling, som den Sag har faaet i Landstinget. Jeg vil nødig bruge stærke Udtryk, men jeg vil sige, at selv bortset fra Principperne kunde vi ikke lade den Toldlov, som kom til os, passere uændret eller ubehandlet, thi der vilde da have vist sig saa store Brøst deri i rent toldmæssig Henseende paa Grund af den Behandling, Sagen havde faaet i Landstinget — og jeg vil før Resten heller ikke prise Regeringens Behandling af Sagen, at selv om Regeringen havde spurgt nok saa mange Toldmænd og Goldmænd derom, vilde der ikke være kommet noget glimrende Arbejde ud deraf. I disse Sager er der imidlertid dog kun Spørgsmaal om, hvorvidt Sagen er tagen mere eller mindre behærdig; det er dog Ting, der kunne passere. Men hvad her ligger for os, er noget, der aldrig før er blevet os budt, at Regeringen og Landstinget have i de 5 eller rettere de 3 Dage, i hvilke Sagen har været til Forhandling deroppe, i den Grad famlet, at Regeringen og Landstinget i dette Øjeblik maa sige, hvis de ville være oprigtige, at der er kommet noget ud af den Sag, som de aldrig have tænkt paa, og hvis de havde haft Tid dertil, skulde der være kommet noget ganske andet ud deraf. Der er dernæst ikke indt os Tid til at tage Sagen under Overvejelse, da vi ikke have saa mange Dage dertil, som Landstinget har haft Nar dertil, thi Sagen skrives sig fra 1881. Er nogen Sag umoden, saa er det denne. Der indføres ved denne Lov nogle Grundsætninger, som ikke hidtil have været kendte i vor Stattelovgivning eller i vor Lovgivning overhovedet. Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Bojsen) henviser til Margarineloven, men selv de Bestemmelser, som findes der, ere ikke saa drakoniske og vilkaarlige som de, der findes i denne Lov. I denne Lov fastsættes, hvad der aldrig før er fastsat i nogen som helst Stattelov, at Regeringen skal have Ret til at foreskrive den Maade, hvorpaa den paagældende Erhvervsvirksomhed skal drives, og til at gribe ind deri paa en saadan Maade, at vedkommende Producenters frie Udøvelse af deres Virksomhed fuldstændig lægges i Ministerens Haand; der sættes saadanne Bøder, og disse Bøder gøres i den Grad afhængige af Ministerens Bestemmelse, idet de knyttes til de Paragraffer, hvori Ministerens vilkaarlige Myndighed er fastsat, at ingen kan sige, hvorvidt og for hvad disse Bøder i Virkeligheden vilde blive anvendte. — Jeg er tilbøjelig til med det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds at betragte det Spørgsmaal, om vi skulle have en Ølstat eller ikke, for i sin Almindelighed at